

ØJEBÆ? Planer om seks høje bygninger på Krøyers Plads, hvor den højeste på 55 meter placeres for enden af Strandgade modsat Christianskirken, møder massiv modstand på Christianshavn. Foto: Freja Ejendomme.

Christianshavnerne på barrikaden

Det levende ord

Af Poul Exner

Panoramaudsigten over Københavns Havn er fantastisk. Stuen er stor, lys og lækkert indrettet. En blond supermodel slanger sig i en designersofa og ser op mod en selv-sikker mand, som står ved glaspartiet og skuer ud over verden.

Billedet lyser op på det store lærred i Christianshavns Skoles gymnastiksal, hvor Københavns Kommunes bygge- og teknikforvaltning holder borgermøde om lokalplanændringen, der skal bane vejen for Den hollandske arkitekt Erick van Egeraats seks glastårne ved Christianshavns havnefront. Arkitekten har fået ordet og præsenterer i ord og billeder sit kontroversielle projekt. Reaktionen på billedet af fotomodellerne med den storslåede udsigt kommer prompte fra de ca. 200 forsamlede christianshavnerne. Det er et overrumplende latterbrøl, som får den velduftende hollandske arkitekt til at kigge desorienteret rundt.

»Ha. Det er socialt boligbyggeri, alle kan betale«, lyder det ironisk fra næstforreste række.

Den umiddelbare latter afløses af mere tilfredse grin og indforståede smil. Nu ved christianshavnerne, at de står sammen om deres afvisning af det statslige byggeselskab Frejas mini-Manhattan på Krøyers Plads.

DET BLIVER Tina Waldorff, formand for Lejerbo i København, der formulerer frustrationen bag

Politikernes vision om seks markante boligårne ved Christianshavns havnefront fik en ublid medfart, da kommunens bygge- og teknikudvalg mødte byggeriets kommende naboer.

forsamlingens spontane latter:

»Det her er projekt for rige mennesker, og vi har snart udbygget hele Holmen og Christiansbro med lejligheder for folk med røven fuld af penge. Det nytter ikke noget at blive ved ad den vej. Vi vil gerne have almindelige mennesker, som vi kan snakke med i øjenhøjde«, siger Tina Waldorff.

I samme boldgade befinder arkitekt Poul Jensen fra Foreningen til Hovedstadens Forskønnelse sig:

»Målsætningen om, at der skal bygges familieboliger, er god. Men hvordan matcher det med dette projekt, hvor der ikke skal være bopælspligt? Kan man forestille sig, familier med børn flytte ind der«, spørger Poul Jensen.

Men der er ikke forståelse af hente hos Johannes Nymark, (S), fra bygge- og teknikudvalget:

»Vi er i gang med at bygge boliger overalt i København. Det her er kvantitativt et meget lille sted, og det er ikke der, vi skal nå vores mål med familieboliger. Jeg

opfatter det som væsentligere, at området får nogle arkitektoniske kvaliteter. Man kan tage til en hvilken som helst anden storby og se, hvor lidt vi har at spille op med. Og det er det, det handler om. Projektet her er ikke boligpolitik. Det laver vi mange andre steder i langt større skala«, fastslår Johannes Nymark.

Han følges op af Monica Thon (R), der også er udvalgsmedlem og støtter projektet:

»For ti år siden stod jeg i Stockholm og så, hvad de byggede. Da tænkte jeg: Du godeste – København er en provins. Vi har brug for et projekt som det her til at løfte byen. Det er vigtigt, vi ikke bliver ved med at markedsføre os med tredje akt af »Napoli«. Og da jeg så projektet her, var jeg helt klar over, at jeg kunne stemme ja. Jeg tror, det kan blive et fantastisk plus for København«, siger Monica Thon (R).

ARKITEKT POUL JENSEN afgiver nu en bredside mod Erick van Egeraats vinderprojekt:

»Egeraats bygninger bryder totalt med proportionerne for Christianshavn, og at sige at den 55 meter høje bygning for enden af Strandgade danner modpol til Christianskirken, er noget fantastisk sludder. Det store, brede hus har ingen arkitektonisk relevans til Christianskirken, der er slank og elegant. Og hvis man bryder den regel, at København er en by i fem etager kun gennemskåret af stadens slanke, spidse spir og nogle ganske få kupler, så inviterer man til, at reglen brydes mange flere steder. Det er et alvorligt slag mod byens egenart«, fastslår Poul Jensen

med en stemme, der dirrer af harme.

Mere end en gang suppleres hans tale med et dybtfølt »ja!« fra flere af tilhørerne, men Johannes Nymark bider ikke på spørgsmålet om de fem etager:

»Vi bryster os af, at danske arkitekter bygger over hele verden. Jamen, hvad er det så for en holdning, som jeg fornemmer, at der er en ulyst til at vi får udenlandske arkitekter her til landet...«

HER OVERDØVES Johannes Nymark af christianshavnernes højlydte protest. Det er ikke et synspunkt, de kan identificere sig med. Men Johannes Nymark fortsætter uanfægtet:

»Vi skal også – med åbent sind – tage imod inspiration udefra«, siger han.

Ved siden af Johannes Nymark sidder Mikkel Warming (Enh). Han kan nu konkludere, at der tegner sig et billede:

»Hvis man ikke bakker op om projektet, så er det fordi, man ikke er modig, men provinsiel og ikke kan lide udenlandske arkitekter. Det er hørt før: Når man er ved at vedtage noget lort, siger man, det handler om fornyelse og visioner, og at det bare er folket, der ikke kan forstå. Men demokrati handler ikke bare om at lave høringer. Det handler også om at høre efter«, pointerer Mikkel Warming.

poul.exner@pol.dk

Borgermødet var arrangeret af Bygge- og Teknikforvaltningen i København på Christianshavns Skole, tirsdag 31. august.